

Будь ласка, використовуйте бібліографічні описи, щоб цитувати або посилатися на цей матеріал:

Письменний В.В. Питання загальності оподаткування в християнській догматиці / В.В. Письменний // Управління фінансами держави, регіону, підприємства та домогосподарства: погляди науковців і практиків: збірн. тез. доп. Першої Інт.-конф. проф.-викл. складу каф. фін. ТНЕУ, м. Тернопіль, 14 квіт. 2015 р. – Тернопіль: Вектор, 2015. – С. 90–92.

або

Pysmennyi, V.V. (2015). Pytannia zahalnosti opodatkuvannia v khrystyianskii dohmatytsi [The issue of generality of taxation in Christian dogma]. Proceedings from: *Persha naukova Internet-konferentsiia «Upravlinnia finansamy derzhavy, rehionu, pidpryiemstva ta domohospodarstva: pohliady naukovtsiv i praktykiv» – The First Scientific Internet Conference «Financial Management of the State, Region, Enterprise and Household: the Views of Scholars and Practitioners»*. (pp. 90–92). Ternopil: Vektor [in Ukrainian].

e-mail: v.pysmennyi@tneu.edu.ua

Письменний В.В., к.е.н., доцент

**ПИТАННЯ ЗАГАЛЬНОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ В
ХРИСТІЯНСЬКІЙ ДОГМАТИЦІ**

Письменный В.В., к.э.н., доцент

**ВОПРОС ВСЕОБЩНОСТИ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ В
ХРИСТИАНСКОЙ ДОГМАТИКЕ**

Pysmennyi V.V., Ph.D., Associate Professor

**THE QUESTION OF UNIVERSALITY OF TAXATION IN CHRISTIAN
DOGMA**

Із зародженням перших державних утворень податки стали постійними супутниками їх функціонування, забезпечуючи обороноздатність територій, утримання державного апарату, розвиток соціально-економічних процесів тощо. Походження ж самої ідеї справляння податків тісно пов'язане з крадіжкою, примушенням, квотуванням та даруванням, яка згодом еволюціонувала в прямий обов'язок громадян перед державою. Ними й досі позначають

обов'язкові платежі, впроваджені вищими органами влади, які населення сплачує до бюджету.

Обов'язковість сплати податків – ключова аксіома відносин у сфері оподаткування. Причому вона зародилася не в абсолютному вакуумі знань, а протягом тисячоліть розвивалася в уявленнях про сутність податкових платежів. Чи не найпершою книгою, де неодноразово згадувався обов'язок кожного громадянина вчасно й у повному обсязі сплачувати податки, була головна пам'ятка християнського віровчення – Біблія. Її Старий і Новий Завіти за своїм глибоким змістом дають відповіді на численні питання, що турбують людство, відтворюють духовні цінності та життєвий досвід.

Стосовно загальності оподаткування, з моральною настановою Ісуса Христа можна ознайомитися у Євангелії від святого Матвія. «Як прийшли ж вони в Капернаум, до Петра підійшли збирачі дидрахм на храм, та й сказали: Чи не заплатить ваш учитель дидрахми? ...промовив Ісус: ...підійди над море, та вудку закинь, і яку першу рибу ізловиш, візьми, і рота відкрий їй, і знайдеш статира; візьми ти його, і віддай їм за Мене й за себе...» [1, с. 911]. Цією ілюстрацією він переконував про зобов'язання кожного віддавати частину статків на суспільні потреби.

Податкові платежі, будучи основним джерелом доходів державної казни, забезпечують існування держави на політичній карті світу. Ухилення від оподаткування в частині скорочення доходів, майна чи інших об'єктів оподаткування, неподання документів, необхідних для обчислення податкових зобов'язань, подання фіктивних даних, незаконне отримання податкових пільг та інших преференцій, здійснення інших дій є не просто податковими злочинами й ведуть до несприятливих наслідків, а з позиції християнської догматики вважаються добровільним гріхом.

В Євангелії від святого Марка є інші біблійні оповіді про обов'язковий характер оподаткування, що дивують своєю образністю та філософським підтекстом. Упродовж свого життя Ісус Христос давав відповіді на численні запитання, одними з яких було, чи годиться давати податок для кесаря? «А Ісус сказав їм: Чого ви Мене випробовуєте? Принесіть Мені гріш податковий, щоб бачити. І принесли вони. А Він каже до них: Чий це образ і напис? Ті ж Йому відказали: Кесарів. Ісус тоді каже в відповідь їм: Віддайте кесареві кесареві, а Богові Боже!» [1, с. 942].

Ці слова поправді є великим джерелом мудрості, що близько двох тисяч років передаються із покоління до покоління, проповідуючи архітектуру податкових відносин. Їх невиконання порушує правила суспільного життя та призводить до занепаду моральних цінностей. Що стосується обов'язкового характеру оподаткування, глибоке осмислення положень Книги Святого Письма має дати змогу по новому побачити

природу податкового платежу й принцип загальності оподаткування, а процесу справляння податків надати ознаки добровільності та беззаперечності.

У Посланні святого Апостола Павла до Римлян можна ознайомитися із якостями, що мають бути прищеплені в свідомості платників податків. Настановляючи на необхідності підкорятися вищій владі, Ісус Христос акценти ставив на обов'язку сплачувати податки. «Тому треба коритися (владі – авт.) не тільки ради страху кари, але й ради сумління. Через це ви й податки даєте, бо вони служителі Божі, саме тим завжди зайняті. Тож віддайте належне усім: кому податок податок, кому мито мито, кому страх страх, кому честь честь» [1, с. 1058].

Отож, Біблія – це найвизначніша пам'ятка духовної культури людства, мудрість якої не тільки у християнстві, а й в інших релігійних течіях не піддаються дискусії чи коментарям. Згадані цитати про загальність оподаткування мають стати незаперечною істиною, не може бути жодних сумнівів у тому, що сплачувати податки повинні усі вчасно та в повному обсязі. Утім слабкість людської природи призводить до використання незаконних прийомів зменшення розмірів податкових зобов'язань, що відображають суперечливі імперативи антифіскальної поведінки.

Література:

1. Біблія або Книги Святого Письма Старого й Нового Заповіту / Переклад проф. І. Огієнка. – К.: Українське Біблійне Товариство, 2009. – 1152 с.